אור לשמים — נשא

נשא את ראש בני גרשון גם הם וכו' (ד, כב). ועוד נבאר הפסוק בפרשה הקודם (ד, ב) נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי. ונקדים לפרש הפסוק (שמות כח, ז) שתי כתיפות חוברות יהיה לו וכו'. דהנה ידוע שהשם י"ה רומז לאו"א (ת"ז בסופו ת' ה' קמג.) נקרא תרין כתפין, ונקרא תרד"מ לעלמין (זח"ג ד.), וצריך העבדות של האדם להיות לחבר התרין כתפין ולהמשיך משם שפע לזרועות עולם כידוע. וז"פ תיכף לתלמידי חכמים ברכה תיכף לנטילת ידים ברכה (ברכות מב.), תיכף לתלמידי חכמים רומז לחכמה, תיכף לנטילת ידים רומז לבינה, וזה מקדש ה' כוננו ידיך (שמות טו, יז) לשון יודי"ן, רומז לחכמה שבבינה, עיין בסידור האר"י זלה"ה על פסוק זה.וזפ"ה שתי כתיפות חוברות, דהיינו שמי שעבודתו בדרך זה לחבר שני כתיפות רומז לאו"א וכנ"ל, יהיה לו - נזכה שיהיה הגאולה במהרה בימינו, וזה מרומז בתי' יהיה לו, כמו שכתוב (זכריה יד, ט) ביום ההוא יהיה ה' אחד, דהיינו שהשם הוי"ה ב"ה יהיה נקרא י"ה"י"ה (לקוטי תורה עה"פ). אל שני קצותיו וחבר - דהיינו שיהיה חיבור עולם התחתון עם עולם עליון.והנה איתא בתיקונים (ת' ה' יט:.) בראשית ב' ראשית, רומז לנצר ונקה, ולהבין זאת גם בזה העולם נ"ל, דהנה יש צדיק שהוא צדיק מעיקרא וזה נקרא בחינת נצר, ויש צדיק שתיקן הכל בתשובה רומז לנקה, ונקה לשבים (ע' שבועות לט.), וז"פ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ (בראשית א, א), דהיינו שהשי"ת ב"ה ברא שני ראשית, בשמים נקרא נצר ונקה, ובארץ ג"כ שני צדיקים אלו הנ"ל. וז"פ מה שהבטיח לנו השי"ת זבת חלב ודבש (שמות ג, ח יז), רומז לשני צדיקים אלו, דבש רומז לצדיק מעיקרא, וחלב רומז לצדיק שתיקן הכל בתשובה, כי דם נעכר ונעשה חלב (בכורות ו:), ולזה הקדימו הכתוב כי לרחוק ברישא (ברכות לד:).ובזה נבוא לבאר הפסוקים, כי משא בני קהת היה בכתף, וקהת רומז לצדיק מעיקרא, בחינת נצר, שעבודתו הוא בדרך זה לחבר תרין כתפין וכנ"ל. וז"פ נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי דייקא, שהוא היה סוד הדעת, וקהת לשון אסיפה כמו כן הדעת אליו מתאספין כל השפעות מלמעלה שהוא קו האמצעי, ולזה היה משאם בכתף - שהוא היה סוד הדעת והדעת מחבר התרין כתפין. וז"פ נשא את ראש בני גרשון גם הם, רומז לצדיק שהוא בחינת ונקה, וזה גרשון כמו שכתוב (שמ"א כו, יט) כי גרשוני היום מהסתפח וכו' ודו"ק.וזה ג"כ פירוש הפסוק (במדבר ה, ט) וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל, כי שמעתי בשם הרב מבערדיטשוב זצלה"ה פירוש המשנה (חגיגה פ"ג מ"א) חומר בקודש מבתרומה, דהיינו מהיכן הוא מציאות שיהיה חומריות לצדיק שהוא קודש, מבתרומה - כדי להעלות נשמות ישראל עד כאן דברי פי חכם חן. וזפ"ה וכל תרומה, רומז לצדיק שהוא בחינת ונקה, כמו התרומה שיתרם מחולין. לכל קדשי בני ישראל - רומז לצדיק מעיקרא בחינת נצר שהוא קודש. אשר יקריבו - וצריך לקרב ולחבר התרין צדיקין אלו, ויהיה גם כן כנ"ל, ודו"ק:

נשא את ראש בני גרשון וכו' (ד, כב). ונקדים לפרש הפסוק (בראשית א, א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ואיתא בתיקוני זוהר (ת' ה' יט:.) בראשית ב' ראשית ניקודא בהיכלא, ואיתא בגמרא (ר"ה טז.) הביאו לפני שתי לחם בעצרת כדי שאברך לכם פירות האילן, דהנה כאדמו"ר מוהרי"י זצלה"ה מלובלין פירש הפסוק (תהלים קמד, יג) מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן, מזוינו רומז לתרין ההי"ן, כי ההי"א יש לה זויות, וכשהצדיק עבודתו בד"ז שיתיחדו התרין ההי"ן ושתתמלא הה"א תתאה מה"א עלאה וזה מזוינו מלאים. מפיקים - עי"ז יוכל להפיק רצון מרצון עליון. מזן אל זן - ויושפע השפע לכל העולמות לכל העולם שפע הצריך לו וזה מזן אל זן, עד כאן דבריו הקדושים.ובזה נראה לפרש הפסוק (רות א, יט) ותלכנה שתיהן עד בואן בית לחם, ותלכנה שתיהן - רומז לתרין ההי"ן (זח"ג רטז.) דהיינו שיתיחדו ביחוד גמור. עד בואן בית לחם - עי"ז יושפע שפע רב לבני ישראל.עוד נ"ל שמרמז לנו הפסוק ותלכנה שתיהן, מרומז לתרין משיחין, וזה עד בואן בית לחם כמו שכתוב (שמ"א יז, נח) ישי בית הלחמי. וזה נרמז ג"כ בראשית ב' ראשית, רומז לתרין משיחין, כי ישראל נקראים ראשית ועלו במחשבה תחלה (בר"ר א, ד). ועיקר כוונת ותכלית בריאתם הי' בשביל משיח צדקינו, שיהיה גאולה שלימה ויהיו מנושאים למעלה למעלה עד רישא דכל רישין, ולזה ב' ראשית רומז לתרין משיחין.וז"פ הביאו לפני שתי הלחם, רומז לתרין משיחין כמו שכתוב בן ישי בית הלחמי כנ"ל. בעצרת - דהיינו להעלותם למעלה עד מלכות דא"ק, וזה בעצרת לשון מלוכה כמו שכתוב (שמ"א ט, יז) יעצור בעמי, וזה לפני כנ"ל. כדי שאברך לכם פירות האילן - וכאשר עבודתכם יהיה בד"ז ליחד ולחבר התרין משיחין, אז השפע שלכם יהיה הכל ג"כ בדרך יחוד, ויהיה הכל דבוק ומקושר למעלה, וזה פירות האילן, ואילן בגימטריא הוי"ה אדנ"י.והנה שמעתי מכאדמו"ר מוה' מענדיל זצלה"ה מרומנאב זי"ע שפירש הגמרא (פסחים סח:) הכל מודים בעצרת דבעינ(י)ן נמי לכם, כי בעצרת קבלו ישראל התורה הקדושה, ואם לא קבלו ישראל התורה היה העולם חוזר לתוהו ובוהו וע"י ישראל אתקיים העולם (ע"ז ג., זח"א פט:), וזה הכל מודים בעצרת דבעינ(י)ן נמי לכם, שהעולם צריך לישראל כי הם קיימו העולם, עד כאן דברי פי חכם חן.עוד נ"ל הכל מודים בעצרת, על פי דברינו הנ"ל לייחד ולחבר התרין משיחין קדושין ולהעלותם עד מלכות דא"ק, וזה הכל מודים בעצרת - עי"ז שיעלו התרין משיחין עד מלכות דא"ק שמרומז בעצרת כנ"ל, עי"ז יהי' הכל מודים - דהיינו שיהיה הכנעה והשפלה להאומות. דבעינ(י)ן נמי לכם - כי מצינו אצל בלעם הרשע שרצה לקלל את ישראל ח"ו ורצה לומר כלם (ע"ז ד: תוד"ה רגע) והשי"ת ברוב רחמיו היפך את הקללה לברכה, והוצרך לברך את ישראל, והשי"ת עשה מזה צירוף אחר דהיינו מלך, ולזה אמר ותרועת מלך בו (במדבר כג כא, תוס' שם), וזה דבעינן נמי לכם, אותיות מלך, כי כמו אז שנתהפך מקללה לברכה ונעשית צירוף לטובה, כמו כן עתה כשיהיה השפלה להאומות ויופר מזימותם יהיה נעשה צירוף אחר לטובה של ישראל.ונחזור לענין ראשון, בראשית ברא אלהים, כי ב' ראשית רומז לתרין משיחין כנ"ל, וכתיב (ישעיה סג, ט) בכל צרתם לו צר, ואצל משיח נאמר ג"כ (ישעיה נג, ה) בחבורתו נרפא לו, וכאשר יתעלו למעלה עד מלכות דא"ק כנ"ל יתרפאו ולא יסבלו עוד יסורין, וזה בראשית ברא לשון בריאות.וזפ"ה נשא את ראש בני גרשון, וגרשון רומז לתרין משיחין שהם מגורשים מנחלתינו, וזה נשא את ראש - דהיינו

להעלותם עד רישא דכל רישין. גם הם, ואתין וגמין רבוין (ירושלמי ברכות פ"ט ה"ה), שיהיה הכל בגדלות ובהתרוממות כמו שכתוב (יחזקאל טז, ז) רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי כו', דהיינו להמשיך לכנסת ישראל מוחין דגדלות, וז"פ (תהלים קמז, ה) גדול אדונינו ורב כח, ואדנותו ית"ש רומז לכנסת ישראל כידוע, וזה גדול אדונינו - דהיינו שיתגדל האדנות, ורב כח דהיינו שתתרבה מכ"ח - ר"ת כת"ר חכמ"ה, וחכמה ובינה הם כלולים. ותבואי בעדי עדיים שדים נכונו - פירוש שיושפע שפע טובה לישראל. ושערך (צומח) [צימח] - רומז לגבורות קדושות, כדי שיופחדו האומות, וזה גם הם כנ"ל.וזה ג"כ פירוש הפסוק (במדבר ז, ט) ולבני קהת לא נתן, כי קהת רומז למשיח כמו שכתוב (בראשית מט, י) ולו יקהת עמים, וצריך להמשיך להם חיים, וכתיב (משלי טו, כז) שונא מתנות יחיה, וזה לא נתן - לא יותן להם בתורת מתנת, כי צדיקים נוטלים בזרוע (ע' ברכות יז:). גם ולבני קהת, רומז להצדיקים שעבודתם הוא בד"ז והמשכתם בכח תפלתם הוא הכל בד"ז ליחד התרין משיחין כנ"ל, וזה ולבני קהת - פירוש שבונין ועובדים תמיד בשביל משיח, יהי' לכם ג"כ כנ"ל. כי עבודת הקודש עליהם, קודש רומז לחכמה (זח"ב קמה:) וחכמה תחיה את בעליה (קהלת ז, יב), וזה כי עבודת הקודש עליהם - שיושפע להם מחכמה עילאה, וזה עליהם כמו שכתוב (ישעיה לח, טז) ה' עליהם יחיו. בכתף ישאו, כתף רומז לתרין כתפין דאא"נ כנ"ל (בריש הפרשה), ודו"ק:

זאת עבודת משפחת הגרשוני לעבוד ולמשא (ד, כד). נ"ל דהנה כתיב (ויקרא כו, מד) ואף גם זאת בהיותם - דהיינו שהשי"ת ב"ה ברוב רחמיו כדי שיהיה לנו שארית בגלותינו שלח עמנו השכינה כביכול בגלות לחסות עלינו מכל דבר רע ח"ו, והוא נק' זאת, וז"ש דוד המלך ע"ה בזאת אני בוטח (תהלים כז ג, זח"ב לז:). ויש עוד בחינה שנק' זה, זה משה האיש (שמות לב א, זוה"ק שם) בעלה דמטרוניתא (זח"א כא:). והנה בזמן שבית המקדש קיים הי' עבודת כהן גדול ליחד שני הבחינות אלו (ע' זח"ג לא., סו:), והי' עיניהם ולבם של ישראל תלוים על כהן גדול, ועכשיו בגלותינו שאין לנו כהן גדול מוטל הדבר על כל אחד. וזפ"ה זאת עבודת משפחות בני הגרשוני, דהיינו העבדות של בני הגולה צ"ל בזה האופן - לעבוד, ועבודה זו תפלה (תענית ב.), דהיינו ליחד השכינה ולקשרה למעלה וחזי במאי ברא אתינא לגבך (זח"ג יג.), ולמשא - ולהוריד אח"כ שפע לכם. עוד לעבוד ולמשא - שעבודתינו צ"ל שיתגלה לנו במהרה שער הנבואה, וזה מרומז בתיבת ולמשא שהוא לשון נבואה (ע' מלאכי א, א):

עוד נ"ל שהעבדות של האדם צ"ל לעשות נייחא לשכינתא, ומה הוא נייחא דילה להמשיך ולהשפיע לבניו בני ישראל כל טוב ולהגביהם ברום המעלות. וזפ"ה זאת עבודת - דהיינו העבדות של בחינת זאת הוא משפחות הגרשוני, רומז לבני ישראל, לעבוד ולמשא, ויהיה תיבת משפחת לשון דביקות - דהיינו לקשר ולדבק בני ישראל להעבדות וזה לעבוד, ואח"כ ולמשא - להמשיך עליהם שפע, והעבדות יהיה מתוך הרחבה ומתוך נחת:

כל ימי נזרו קדוש הוא לה' (ו, ח). ושמעתי אומרים בשם כאדמו"ר מוהרי"י זצלה"ה מלובלין, כל ימי נזרו, פירוש בעת שאנו אומרים כתר, ונזר הוא לשון כתר, קדוש הוא לה' - כי חייב אדם להקביל פני רבו ברגל (ר"ה טז:), ובעת שאומרים קדושת כתר אז יש הארה גדולה לרבו ויוכל להשיג מאתו ג"כ הארה. ופירוש לפירושו, כי אנו אומרים כתר יתנו לך ה', כי יש ימי עולם וימי קדם (זח"ג קלד:), ועיקר העבדות להמשיך מימי קדם לימי העולם, וזה כתר יתנו לך ה' - דהיינו להמשיך מבחינת כתר שנקרא מוחין (קדושין) [קדישין] עד בחינת הוי"ה ב"ה. וז"פ כל ימי נזרו, דהיינו שעבודתו הוא בד"ז שיומשך מנזרו מבחינת כתר לכל ימי דהיינו לימי עולם, קדוש הוא לה', ודו"ק:

יברכך ה' וישמרך (ו, כד). ונ"ל דהנה כתיב (דברים ז, יד) ברוך תהיה מכל העמים, פירוש שהשי"ת ב"ה הבטיח לנו שע"י היותינו בגלות, העמים ינשאו אותנו ויתפארו בעצמם לומר אני עשיתי טובה לישראל, כי כשנזכה לגאולה אז לא נצטרך לטובתם ונהיה בהתרוממות, וז"פ ברוך תהיה מכל העמים - מהעמים תזכה להיות ברוך, שיתנו לך מתנות, וזה עוד בגלות, אבל כשנזכה לגאולה במהרה אז לא נצטרך לטובתם וכנ"ל. וזפ"ה יברכך ה', דהיינו שנזכה לגאולה שלימה וברכתינו יהי' רק מאת השי"ת אלינו, וישמרך - ונזכה לטעום מיין המשומר בענביו:

יאר ה' פניו אליך (ו, כה). נ"ל דהנה השי"ת ב"ה שומע תפלת כל פה, ואיתא בזוה"ק (זח"ג קפד.) שהחילוק הוא בין מי שיודע לכווין בתפלתו כראוי ובין מי שאינו יודע, שמי שיודע לכוין תפלתו אזי השפע הולכ(ו)ת דרך פני המלך, ומי שאינו מכווין השפע הולכ(ו)ת אליו מבתר כתפוהי. ופי' כאשר השפע הולכ(ו)ת דרך פני המלך אזי השפע הולכ(ו)ת אליו ביושר והכל מתיראים ליגע בה לאמר בזה מסתכל המלך, וכאשר השפע הולכ(ו)ת מבתר כתפוהי צ"ל שמירה יתירה. וזפ"ה (דברים יא, יב) עיני ה' אלהיך בה - דהיינו שתזכה להשפע שיהיה נגד פני המלך ולא יוכל שום אדם ליגע בה, וזה מראשית השנה ועד אחרית השנה - ותילך השפע ביושר מלמעלה למטה בלי שום עיכוב. וזפ"ה יאר ה' פניו אליך - דהיינו שיבוא אליך אור ושפע מנגד פני המלך. ויחונך, ויהיה לך חן וחסד.

ויקח משה את העגלות וכו' (במדבר ז, ו). ונראה לי, כי הנה כתיב (יחזקאל א, כ) כי רוח החיה באופנים, כי יש עולם שנקרא עיגולים, וקו היושר הוא החיות שלו (ליקוטי תורה ישעיה מד). וזה פירוש כי רוח החיה רומז לנשמה, באופנים נק' עיגולים. וזה פירוש הפסוק, ויקח משה, נקרא הצדיק, את העגלות, רומז לעולם עיגולים. ואת הבקר לשון בוקר אור, הוא קו היושר. ויתן אותם אל הלוים, הדבר הזה מסר לצדיקים שבדור שיהיה הכל על פי התנהגותם, כי עיגולים רומז לגבורות וקו היושר הוא חסדים, ולכן מסר זאת להצדיקים שיומתקו הדינים ויהיה הכל כרצונם ודו"ק: